772/07

Den 21. maj 2007 blev i sag nr. 69.716:

xxxxx xxxx xxxxxx
xxxxxx xxxxxxx xx xxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er advokat og har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at et eventuelt krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren ved skrivelse af 4/8 2005 anmeldte, at han i 1997 var kommet til skade med sin finger, idet han med en sømpistol havde sømmet sin finger fast til et loft. Af anmeldelsen fremgår videre, at fingeren i første omgang blev behandlet med godt resultat, men at den i 2001-2002 begyndte at genere, hvorfor klageren gennemgik en operation. Efter operationen gik det godt, men i 2005 gav fingeren igen problemer.

Ved skrivelse af 9/8 2005 anerkendte selskabet modtagelsen af anmeldelse og anmodede om diverse oplysninger, idet der samtidig blev gjort opmærksom på, at sagen eventuelt var forældet. Selskabet indhentede oplysninger bl.a. fra Å. hospital, hvoraf det fremgår, at skaden skete den 1/9 1996. I journalen er den 2/9 1996 angivet:

> "I går med sømpistol skudt et søm igennem hø. hånds 3. fingers yderphalanx eller ydre interphalangealled. Der er ikke noget fremmedlegeme i fingeren, sømmet kom

helt ud, men der er nu rødme og ømhed sv.t. dels interphalangealleddet og yderleddet. Skete i aftes.
Ingen tegn til panaritium p.t.
Pt. sættes i Penicillinbeh. 1 mill. x 3, får skinne på og slynge på og eleverer fingeren, sættes til i håndamb. i morgen kl. 9 til vurdering af, om der skulle være fremkommet et panaritium articularis."

Overlæge T. V.-A. har i udtalelse dateret 31/11 2005 til selskabet oplyst:

"Jeg kan bekræfte, at jeg blev kontaktet af ovennævnte i 2002 p.g.a. en svært hævet og smertende 3. finger på højre hånd, som ligeledes var med næsten ophævet bevægelighed i fingerens tre led og flekteret i ca. 60 grader. Aktiv bevægelse var næsten lig nul, og passiv bevægelse var under udvikling af voldsomme smerter.

Fingeren var blevet beskadiget i 1996, da patienten i forbindelse med opsætning af listeloft med trykluftspistol havde ramt 3. finger på højre hånd. Skaden blev dengang behandlet med antibiotika efter ordination på skadestuen Å. Universitetssygehus med godt resultat initialt.

Fingeren blev atter brugbar og uden synderlige gener. Gennem det sidste års tid var der begyndt at komme tiltagende hævelse og smerter i fingeren bade i hvile og især under brug. Selv et simpelt håndtryk gav voldsomme smerter.
Jeg vurderede derfor, at patienten burde vurderes og behandles af speciallæge i håndkirurgi. Efter anbefaling sendte jeg derfor en henvisning med anmodning om vurdering og behandling til overlæge i ortopædkirurgi ved Å. Universitetshospital, patientens hjemamt, med speciale i håndkirurgi B.L., som var venlig og indkalde patienten hurtigt til undersøgelse, vurdering og operation. Jeg forhørte mig løbende om resultatet, som blev en succes inkluderende operation og intens genoptræning over flere måneder.

Jeg er nu atter i juni måned i år blevet kontaktet af ovennævnte patient, da symptomerne er recidiveret trods flere år med smertefrihed.

Fingeren er atter flekteret ca. 60 grader i alle led, passiv bevægelse er yderst begrænset og med udvikling af voldsomme smerter. Aktiv bevægelse er lig nul. Fingeren er fortykket og ubrugelig. Desværre medfører dette, at selve håndens funktionsniveau er yderst begrænset, da den mindste påvirkning af fingeren medfører smerter i håndens og derfor kompromitterer gribefunktionen i hånden og dermed funktionen i det daglige arbejde."

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at kravet ikke er forældet. Klageren har i sin klageskrivelse dateret 28/6 2006 til nævnet anført:

"For det første har vi i min familie ikke for vane at belaste forsikringsselskaberne med 'småting', hvilket som udgangspunkt en bulden finger må antages at være.
For det andet er det helt urimeligt at påstå, at der er sket en stationær skadestilstand i år 1997. Da fejlede fingeren intet som helst, og var netop, efter en helt almindelig

og ukompliceret behandling med antibiotika på skadestuen, fuldt funktionsduelig. Jeg havde da ikke nogen som helst ide om, at uheldet havde giver fingeren en 'skjult mangel', der først viste sig på et senere tidspunkt. Ja selv efter operationen i 2002, var jeg da overbevist om, at nu var alt i orden.

Jeg blev først klar over min situation, da speciallæge T.V.-A. i juni 2005 stillede sin diagnose.

Hvis Tryg's afgørelse om 'den stationære tilstand' opretholdes, må konsekvensen jo være, at samtlige besøg på landets skadestuer skal anmeldes til forsikringsselskaberne, for selv om der ingen efterfølgende gener er, ja, så ved man jo aldrig, om der senere støder noget til, der kan henføres til den skade, der tidligere er behandlet."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 16/8 2006 til nævnet anført:

"Til grund for afgørelsen har vi lagt vægt på, at tilstanden efter skaden i september 1996 må anses som værende stationær 3 måneder efter ulykken, det vil sige senest primo december 1996.

Vi har således fastsat stationærtidspunktet til senest 3 måneder efter ulykken, hvilket vil sige primo december 1996, hvorfor kravet er forældet ved anmeldelsen den 5. august 2005.

Subsidiært gør vi gældende, at tilstanden i hvert fald har været stationær på et tidspunkt, der ligger mere end 5 år før anmeldelsen den 5. august 2005, det vil sige stationær før den 4. august 2000, og at kravet derfor er forældet efter den 5-årige forældelsesregel.

Vi skal afslutningsvis henvise til bl.a. ankenævnskendelse nr. 44.027, 52.349 og 66.256 vedrørende den 5-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29."

Klageren har i skrivelse af 30/8 2006 her over for anført:

"Jeg må, uanset det i skrivelse fra Tryg anførte, fastholde, at der ikke tre måneder efter skadens indtræden er indtruffet et 'stationært tidspunkt' i fingerens 'skadesforløb'. Fingeren blev alene på grund af den skete 'skudepisode' langsomt mere og mere smertefuld. At overlæge B.L. overhovedet foreslår operation, er jo også et udtryk for, at der ikke er indtrådt et stationært tidspunkt, men at de opståede gener kan afhjælpes. Jeg kan derfor ikke acceptere, at man kan karakterisere fingerens status som stationær før en anden overlæge T.V.-A. senere, langt senere, meddeler mig, at videre behandling er udsigtsløst.

Først på det tidspunkt er jeg klar over, at jeg må leve med en mere eller mindre brugbar hånd og som følge heraf anmelder jeg inden for en rimelig tid skaden til mit forsikringsselskab.

> For så vidt angår de påberåbte afgørelser til støtte for en afvisning af mit krav om erstatning, har jeg svært ved at se 'sammenligneligheden'. Også jeg kan kun være enig i ankenævnets afgørelse i netop de tre angivne sager."

Klageren har endvidere oplyst, at Codan Forsikring A/S har anerkendt at udbetale erstatning.

Nævnets flertal udtaler:

Flertallet finder, at der ikke er grundlag for at antage, at klageren forud for den 4/8 2000 havde sådanne gener efter ulykkestilfældet i 1996, at han havde et forfaldent krav mod selskabet på dette tidspunkt. Den 5-årige forældelsesfrist kan derfor ikke anses for udløbet den 4/8 2005, hvor klageren anmeldte skaden til selskabet.

Nævnet mindretal finder, at den 5-årige forældelsesfrist må regnes fra et tidspunkt i umiddelbar tilknytning til ulykkestilfældet, da klageren havde væsentlige gener allerede på dette tidspunkt.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Herefter

b e s t e m m e s :

_____

Selskabet, Tryg Forsikring A/S, skal anerkende, at klagerens krav som følge af ulykkestilfældet i 1996 ikke er forældet og skal fortsætte behandlingen af den anmeldte skade.

Marianne Højgaard Pedersen